en undersøgelse af, hvorledes havbundens ressourcer kan beskyttes mod de nævnte skadevirkninger. Dette forslag vedtoges af 1. udvalg den 20. december 1968 med stemmetallene 101-0-1 (Guinea). Ved afstemningen den følgende dag i Plenarforsamlingen vedtoges resolutionen (res. 2467 B) enstemmigt med 119 stemmer. Også Guinea stemte for forslaget.

Sammen med 38 lande fremsatte Thailand et resolutionsforslag, der anmoder generalsekretæren om at gennemføre en undersøgelse af spørgsmålet om oprettelse af et internationalt organ til fremme af udforskning og udnyttelse af havbunden og afgive beretning om dette spørgsmål til den permanente havbundskomité, som herefter skal behandle generalsekretærens beretning på en af sine mødesamlinger i 1969. Dette forslag vedtoges af 1. udvalg den 19. december 1968 med 77 stemmer for (herunder de nordiske lande), 9 imod (de østeuropæiske lande og Mongoliet), medens 18 afstod (herunder Australien, Belgien, Canada, Frankrig, Italien, Storbritannien, Den forenede arabiske Republik og USA). I Plenarforsamlingen vedtoges forslaget (res. 2467 C) den 21. december 1968 med 85 stemmer for, 9 imod, medens 25 afstod. Landefordelingen var ved afstemningen som angivet ovenfor i 1. udvalg.

Et af USA med 27 medforslagsstillere fremsat resolutionsforslag, der går ind for, at 1970'erne gøres til et havforskningsårti, og som bl. a. opfordrer medlemslandene til at fremkomme med forslag til egne og internationale havforskningsprogrammer i et sådant årti, fik, trods vanskeligheder med at opnå enighed om den endelige formulering, bred støtte under udvalgsdebatten og vedtoges, efter at to fremsatte ændringsforslag var indarbejdet i forslaget, med stemmetallene 102-0-0 af 1. udvalg den 20. december 1968. I Plenarforsamlingen vedtoges resolutionen (res. 2467 D) den 21. december 1968 uden afstemning.

En række selvstændige resolutionsforslag, hvori der forsøgtes opstillet legale principper for udforskning og udnyttelse af havbunden, blev, på baggrund af vanskelighederne ved at forene disse principper og opnå 1. udvalgs tilslutning til overhovedet på nuværende tidspunkt at drøfte sådanne principper, efter aftale mellem forslagsstillerne til samtlige disse resolutionsforslag ikke presset til afstemning.

1. udvalgs beretning: A/7477.

Nedrustningsspørgsmålene.

(Dagsordenspunkterne 27, 28, 29, 94 og 96).

1. udvalg behandlede samtlige dagsordenspunkter vedrørende nedrustning på 26 møder i tiden 12. november—10. december 1968, kun afbrudt af behandlingen af invitationsspørgsmålet i Korea-sagen i dagene 25.-27. november. Det var den 10. december endnu ikke lykkedes at bringe de modstående synspunkter vedrørende opfølgning af ikke-atommagternes konference ud af verden, hvorfor dette spørgsmål først færdigbehandledes på møder den 13. og 16. december 1968.

Grundlaget for nedrustningsdebatten var foruden den af 18-magts nedrustningsudvalget (ENDC) afgivne beretning om udvalgets mødesamling i tiden 16. juli—28. august 1968 det sovjetiske nedrustningsmemorandum af 1. juli 1968 og slutdokumentet fra ikke-atommagternes konference i Genève.

Debatten var præget af, at forhandlingerne omkring ikke-spredningsaftalen var afsluttet på den genoptagne 22. samling i forsommeren og aftalen underskrevet af mere end 80 stater samt ratificeret af nogle ganske få af disse, og at det derfor nu var spørgsmålet, hvilke nedrustningsskridt det herefter måtte anses for mest påkrævet at gennemføre.

I. Almindelig og fuldstændig nedrustning.

(Dagsordenens punkt 27).

A. Debatten.

1. *Kritik af ENDC.*

En række lande gav udtryk for utilfredshed med de resultater, der gennem de senere år var nået på nedrustningsområdet. Jugoslavien fandt, at de hidtil gennemførte nedrustningsskridt var alt for beskedne, og at der var behov for at fremme den almindelige og fuldstændige nedrustning mest muligt. I 3 år havde FNs nedrustningskommission (UNDC) ikke holdt møde og var blevet helt distanceret af 18-magts nedrustningsudvalget i Genève. De resultater, som dette udvalg